

ЛИТОВСКІЙ ВѢСТНИКЪ.

ОФФІЦІАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА.

№

38.

KURYER LITEWSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. Пятница. 15-го Мая — 1836 — Wilno. Piątek. 15-go Maja.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТИЯ.

Санктпетербургъ, 4-го Мая.

Высочайшю Грамотою, 4-го Апрѣля, Всемилостивѣйше сопричисленъ къ ордену Св. Анны 1-й степени, Преосвященный *Виталий*, Архіепископъ Астраханскій и Енотаевскій.

— Высочайшю Грамотою, 15-го Апрѣля, Всемилостивѣйше пожалованъ Кавалеромъ ордена Св. Станислава 2-й степени, Начальникъ Отдѣленія Управлениія Императорскихъ военно-конскихъ заведеній, Статскій Советникъ *Крестниковъ*.

— Высочайшимъ Приказомъ, 24-го Апрѣля, Московскій Военный Генераль-Губернаторъ, Генераль отъ Кавалеріи Князь *Голицынъ* 1-й, уволенъ въ отпускъ, за границу на четыре мѣсяца; Генераль отъ Инфanterіи Графъ *Толстой* 1-й, назначенъ Главноначальствующимъ въ Москвѣ, на время отпуска Генерала отъ Кавалеріи Князя *Голицына*.

— Высочайшимъ Приказомъ, 26-го Апрѣля, Исправляющій должность Военного Генераль-Полиціймейстера Дѣйствующей Арміи, Генераль-Майоръ *Стороженко* 1-й, утвержденъ въ настоящей должности, съ оставленіемъ по Корпусу Жандармовъ; 27-го, Дѣйствительный Статскій Советникъ, служившій прежде въ Корпусѣ Жандармовъ, *фонъ-Дребушъ*, опредѣленъ въ службу, въ Корпусъ же Жандармовъ, съ переименованиемъ въ Генераль-Майора, и съ назначениемъ Начальникомъ 4-го Округа онаго Корпуса.

— Его Императорское Величество, въ возданіе похвальной службы по духовно-училищному вѣдомству, и ревностное нынѣ содѣйствіе Епархіальному Пермскому Архіепископу въ огражденіи Пермской паствы отъ заблужденій, и въ обращеніи заблудшихъ, Преосвященнаго *Евлампія*, Епископа Екатеринбургскаго, Викарія Пермской Епархіи, въ 28-й день марта минувшаго, по докладу Синода, Всемилостивѣйше наградить его соизволилъ *панагією*, *драгоценными камнями украшенную*.

— Высочайшимъ Именнымъ Указомъ, даннымъ Капитулу Россійскихъ Императорскихъ и Царскихъ Орденовъ въ 17-й день минувшаго Апрѣля, Всемилостивѣйше пожалованы Кавалерами Ордена Св. Анны второй степени, Директоръ опытного хутора и землемѣрческой школы Императорскаго Московскаго Общества Сельского Хозяйства, Статскій Советникъ *Павловъ*, а Правитель дѣль означеннаго Общества, Директоръ Общества Овцеводства и Редакторъ Землемѣрческаго Журнала, Коллежскій Советникъ *Масловъ*, — той же степени, Императорскому Ко-роною украшенного, въ награду отличныхъ трудовъ ихъ, засвидѣтельствованныхъ Президентомъ Императорскаго Московскаго Общества Сельского Хозяйства.

— На вакансію Астраханскаго Вице-Губернатора повелѣно перемѣстить Вице-Губернатора Казанскаго, Статскаго Советника *Филиппова*, а на мѣсто его въ Казань — Симбирскаго Вице-Губернатора, Дѣйствительнаго Статскаго Советника *Огнєва*; Симбирскимъ же Вице-Губернаторомъ быть состоящему въ Министерствѣ Финансовъ Статскому Советнику *Воскресенскому*.

— Состоящій при Министрѣ Финансовъ для осо-

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Sankt-Petersburg, dnia 4-go Maja.

Przez NAWYŻSZY Dyplomat, 4-go Kwietnia, Nayaskawiey policzony do Orderu Sw. Anny 1-go stopnia; Przenaywielebnieyszy *Witalis*, Arcybiskup Astrachański i Enotajewski.

— Przez NAWYŻSZY Dyplomat, 15-go Kwietnia, Nayaskawiey mianowany Kawalerem Orderu S. Stanisława 2-go stopnia, Naczelnik Oddziału Zarządu CESARSKICH Stad Woyskowych, Radca Stanu *Krestnikow*.

— Przez NAWYŻSZY Rozkaz dzienny, 24-go Kwietnia, Moskiewski Wojenny Jenerał-Gubernator, Jenerał Kawalerii Xięże *Golicyn* 1-szy, uwolniony na urlop za granicę na cztery miesiące; Jenerał Piechoty Hrabia *Tolstoy* 1-szy, naznaczony Głównożarządzającym w Moskwie, przez czas niebytnosci Jenerała Kawalerii Xięcia *Golicyna*.

— Przez NAWYŻSZY Rozkaz dzienny, 26-go Kwietnia, Sprawujacy obowiązek Wojennego Jenerał-Policemeystra Działaćczej Armii, Jenerał-Major *Storożenko* 1-szy, utwierdzony w terazniejszym obowiązku, z pozostaniem w Korpusie Żandarmów; 27-go, Rzeczywisty Radca Stanu, zostający przedtem w Korpusie Żandarmów; von *Drebusz*, przyjęty do służby takoż do Korpusu Żandarmów, z przemianowaniem na Jenerał-Majora i przeznaczeniem na Naczelnika 4-go okręgu tego Korpusu.

— CÉSAR JEgos Mósc w nagrodę chwalebney służby w Duchowno-Szkolnym Zarządzie, i troskliwe teraz dopomaganie Eparchialnemu Permskiemu Arcybiskupowi, dla ochronienia Permskiej owczarni od obłakania, i dla zwrocenia obłakanych, Przewielebnego *Eulampiusza*, Biskupa Ekaterynburskiego, Wikaryusza Permskiej Eparchii, w dniu 28 zeszłegoMarca, na przełożenie Synodu, Nayaskawiey nagrodzić raczy panagią, drogimi kamieniami ozdobioną.

— Przez NAWYŻSZY Imienyu Ukaz, dany do Kapituły Rossyjskich CESARSKICH i KRÓLEWSKICH Orderow w dniu 17-my Kwietnia, Nayaskawiey mianowani Kawalerami Orderu Sw. Anny 2-go stopnia, Dyrektor doświadcz. Inego gospodarstwa i rolniczey Szkoły CESARSKIEGO Moskiewskiego Towarzystwa Gospodarstwa Wiejskiego, Radca Stanu *Pawłow*, a kierujący interesami pomienionego Towarzystwa, Dyrektor Towarzystwa chowni owiec i Redaktor Rolniczego Dziennika, Radca Kollegialny *Mastow*, — tegoż stopnia, Cesarskq Kuronq ozdobionego w nagrodę odznaczających się trudów, zaświadczonej przez Prezydenta CESARSKIEGO Moskiewskiego Towarzystwa Gospodarstwa Wiejskiego.

— Na wakanie Astrachańskiego Vice-Gubernatora, rozkazano przenieść Vice-Gubernatora Kazanckiego, Radce Stanu *Filippowa*, a na miejsce jego do Kazania Simbirskiego Vice-Gubernatora, Rzeczywistego Radce Stanu *Ogniewa*; Simbirskim zaś Vice-Gubernatorem bydzie zosajacemu w Ministerium Skarbu Radcy Stanu *Woskresenskiemu*.

— Zostający przy Ministerium Skarbu do osobnych

быхъ порученій, Коллежскій Советникъ *Хенгенбахъ*, выслужившій въ настоящемъ чинѣ узаконенія лѣта, Всемилостивѣйше пожалованъ, на основанії положенія о порядке производства въ чины по гражданской службѣ, въ Статскіе Советники.

— Бухгалтеръ Московской Сохранной Казны 6-го класса *Барсовъ*, выслужившій въ настоящемъ чинѣ узаконеніе числа лѣтъ, Всемилостивѣйшему пожалованъ въ Статскіе Советники, на основаніи Указа 20 Ноября 1835 года.

— Бывшій Курскій Вице-Губернаторъ, а нынѣ находящійся не у дѣлъ Статскій Советникъ Иванъ *Ходоловичъ*, уволенъ по прошенію его, за болѣзнь, во все отъ службы, и Всемилостивѣйше пожалованъ, на основаніи 664 статьи Свода Уставовъ о службѣ Гражданской, въ Дѣйствительные Статскіе Советники.

— Въ Высочайшемъ Указѣ, данномъ Воспитательного Дома Опекунскимъ Советамъ, Апрѣля 12 числа, изображенено: „Усматривая изъ поднесенныхъ Министерствъ Опекунскими Советами отчетовъ за истекшій 1835 г., безпрерывно возрастающіе при благословеніи Всевышняго, денежные обороты и продолжающееся благо-состояніе подвѣдомственныхъ Советамъ заведеній, Я нахожу въ такихъ успѣхахъ новое доказательство обращаемаго на всѣ сии части усердного попеченія, которому отдавая полную справедливость, удовольствіемъ Себѣ поставляю за толико ревностные труды изъявить Предсѣдательствующимъ, Почетнымъ Опекунамъ и Управляющему Александровскою мануфактурою совершенную Мою благодарность.“ (Спб. В.)

— Высочайший Указъ за Собственноручнымъ Его Императорскаго Величества подписаніемъ даннымъ Правительствующему Сенату, Марта 26 числа, „Признавъ за благо преобразовать иѣкоторыя изъ подвѣдомственныхъ Главному Управлѣнію Путей Сообщенія и Публичныхъ Зданій мѣстъ и особыхъ учрежденій по губерніямъ, дабы сосредоточеніемъ искусственной, хозяйственной и распорядительной оныхъ частей и скращеніемъ переписки, дать дѣламъ болѣе правильное и успешное теченіе, ограничить число чиновниковъ мѣрою дѣйствительной надобности и соразмерно тому улучшить способы ихъ содержанія, Мы, согласно представленію Главноупривлѣающаго, въ Государственномъ Совѣтѣ разсмотрѣнному, Повелѣваемъ:

1.) Изъ числа существующихъ нынѣ девяти округовъ Путей Сообщенія, упразднить VIII-й, (заключающій въ себѣ Великое Княжество Финляндское), по незначительности тамъ искусственныхъ водяныхъ путей, остальные за тѣмъ восемь округовъ соединить въ пять, на слѣдующемъ основаніи: а.) оставить I-й округъ въ настоящемъ его составѣ, присоединить къ оному часть III-го, заключающую въ себѣ Волгу отъ Твери до Рыбинска и Рыбинскую пристань; б.) II-й округъ составить изъ нынѣшихъ II-го и IX-го въ полномъ ихъ пространствѣ; в.) III-й округъ, кроме отдѣляемой части къ I-му, оставить въ настоящихъ его предѣлахъ; г.) IV-й округъ образовать изъ нынѣшихъ: IV-го, за изъятіемъ Грузіи, Кавказской и Закавказскихъ областей, завѣдываемыхъ по части путей сообщенія Гражданскимъ мѣстнымъ Начальствомъ, равно изъ V-го и той части VI-го округа, которая вмѣщаетъ въ себѣ Королевскій каналъ, Припять со всѣми впадающими въ нее Волынскими реками и Верховье Западнаго Буга, и наконецъ д.) V-й округъ составить изъ VII-го и осталной части VI-го, включающей въ себѣ Нѣмень, Огинскій каналъ, Ясельду и Западный Бугъ отъ Бреста-Литовскаго.

2.) Существующія Губернскія и Областныя Строительныя Коммиссіи причислить къ означеннымъ новымъ округамъ въ слѣдующемъ порядке: къ I-му округу пять Коммиссій: Новгородскую, Псковскую, Тверскую, Ярославскую и Костромскую; ко II-му также пять — Олонецкую, Архангельскую, Вологодскую, Вятскую и Пермскую; къ III-му тринацать — Владимирскую, Нижегородскую, Казансскую, Оренбургскую, Астраханскую, Саратовскую, Симбирскую, Пензенскую, Тамбовскую, Рязанскую, Тульскую, Калужскую и Орловскую; къ IV-му двѣнадцать — Воронежскую, Екатеринославскую, Херсонскую, Таврическую, Бессарабскую, Подольскую, Волынскую, Кіевскую, Черниговскую, Полтавскую, Курскую и Харьковскую, и къ V-му округу десять Коммиссій — Эстляндскую, Лифляндскую, Курляндскую, Витебскую, Смоленскую, Могилевскую, Минскую, Виленскую, Гродненскую и Бѣлостокскую.

3.) Для завѣдыванія каждымъ изъ учреждаемыхъ пяти округовъ образовать по прилагаемому при семъ положеніи и временному штату, особыя окружныя Правленія, подчинивъ имъ всѣ отдѣльныя учреждѣнія по производству шоссейныхъ работъ и гидравлическихъ сооруженій, и за тѣмъ, по мѣрѣ посте-

полечеи, Radca Kollegialny *Hengenbach*; который выслушалъ въ теразнieszey randze ustanowione lata, Nayłaskawiey mianowany Radca Stanu, na osnowie Ustawy o porzadku podwyższania do rang w Cywilney służbie.

— Buchhalter Moskiewskiey zachowawczey kassy 6-tej klasy *Barsow*, который выслушалъ въ teraznieszey randze ustanowiona liczbę lat, Nayłaskawiey mianowany Radca Stanu, na osnowie ukazu 20-go Listopada 1835 roku.

— Były Kurski Vice-Gubernator, a teraz znajdujacy się bez obowiązku Radca Stanu Jan *Chotodowicz*, uwolniony na własną prośbę, z przyczyn choroby, zupełnie ze służby, i Nayłaskawiey mianowany, na osnowie 664 artykułu Połączenia Ustaw o służbie Cywilnej, Rzeczywistym Radca Stanu.

— W NAWYŻSZYM UKAZIE, danym do Rad Opiekunicznych Domu Wychowania, 12-go Kwietnia, wyrażono: „Dostrzegając z przedstawionych MNIE przez Opiekunice Rady sprawozdań za rok uplyniony 1835, coraz wzrastające przy błogosławieństwie Naywyższego, pieśniowe obróty, i ciągła pomyślność zostających pod wieżą Rad zakładów, znajduje w takich postępach nowy dowód zwracanej na wszystkie te gałęzie gorliwej trosliwości, który oddając zupełną sprawiedliwość, za ukontentowanie Sobie poczytuje za tak gorliwe trudy oświadczyc Prezydującym, Honorowym Opiekunom i Zarządzającemu Aleksandrowską rękozielnią, zupełną Moja wdzięczność.“ (G. S. P.)

— W NAVYŻSZYM UKAZIE z Własnoręcznym JEGO CESARSKIEJ MOŚCI podpisem, danym Rządzającemu Senatowi, dnia 26 Marca, wyrażono: „Uznawszy za dobrą przekształcić niektóre z podległych Głównemu Zarządowi Dróg Komunikacyj i Publicznych Budowli miejsc i osobnych urządzeń po Guberniach, aby przez ześrodkowanie technicznę, gospodarską i rozrządzącą ich części i skrócenie korrespondencji, dać sprawom bieg regularniejszy i skuteczniejszy, ograniczyć liczbę urzędników w miarę rzeczywistej potrzeby i stosownie do tego ulepszyć sposoby ich utrzymania, zgodnie z przedstawieniem Głównozarządzającego, w Radzie Państwa rozpatrzoném, Rozkazujemy:

1) Z liczby będących teraz dziewięciu Okręgów Dróg Komunikacyj, skassowawszy VIII-my (zawierający w sobie Wielkie Księstwo Finlandzkie) dla nieznaczości tam sztucznych dróg wodnych, pozostające zatem ósm okręgów złączyć w pięć, na osnowie następujących: a) Zostawiwszy sztywny okrąg w teraznieszym jego składzie, przyłączyć do niego część III-go zawierającą w sobie Wołgę od Twieru do Rybińska i Rybińską przystań; b) II-gi okrąg, złożyć z teraznieszych II i IX w zupełnej ich rozległości; c) III okrąg, prócz oddzielonej części do I-go, zostawić w teraznieszych jego granicach; d) IV-ty okrąg utworzyć z teraznieszych: IV-go, z wyjątkiem Gruzyi, Kaukazkiego i Zakaukazkiego Obwodów, zawieranych co do dróg komunikacyj przez Cywilną miejscowością. Zwierzchność, również z V-go i tej części VI-go okręgu, która obejmuje w sobie kanał Królewski, Prypeć ze wszystkimi wpadającymi do niej Wołyńskimi rzekami i Zrzódło Bugu Zachodniego, i na koniec e) V-ty okrąg złożyć z VII-go i zostających części VI-go, zawierających w sobie Niemen, kanał Ogiński, Jasło i Bug Zachodni od Brześcia-Litewskiego.

2) Będące teraz Gubernialne i Obwodowe Budownicze Kommissye przyłączyć do wymienionych nowych okręgów w porządku następującym: do I-go okręgu pięć Kommissyy: Nowgorodzką, Pskowską, Twereską, Jarosławską i Kostromską; do II-go także pięć — Ołonecką, Archangielską, Wołogdzką, Wiatską i Permską; do III-go trzynaście — Włodzimierską, Niżhorodzką, Kazańską, Orenburską, Astrachańską, Saratowską, Simbirską, Penzeńską, Tambowską, Riazańską, Tulską, Kałuzską i Orłowską; do IV-go dwanaście — Woroneską, Ekaterynosławską, Chersońską, Taurycką, Bessarabską, Podolską, Wołyńską, Kijowską, Czernichowską, Połtawską, Kurską i Charkowską, i do V-go okręgu dziesięć Kommissyy — Estońską, Inflantską, Kurlandzką, Witebską, Smoleńską, Mohilewską, Mińską, Wilską, Grodzieńską i Białostocką.

3) Dla zawiadywania każdym z ustanowionych pięciu okręgów utworzyć, podług załączonej przy tem ustawy i czasowego etatu, osobne okręgowe Rządy, poddawyszy im wszystkie oddzielne ustanowienia do wykonywania robót szosejnych i hidraulicznych urządzeń i zatem, w miarę stopniowego odkrywania pomienionych

Франція.

Парижъ, 7-го Мая.

Нѣкоторые журналы не сомнѣваются, что Г. *Монталиве* выйдетъ изъ Кабинета, по той причинѣ, что нынѣшнее Министерство, сильно склоняется къ лѣвой сторонѣ. Его выходъ и отказъ Г-на *Гаспарена*, помощника Государственного Секретаря, въ Министерствѣ Внутреннихъ Дѣлъ, произведетъ то, что безъ нихъ будетъ Министерство устроено такъ, какъ бы составъ его зависѣлъ отъ назначенія Г. *Дюпена*.

— Составлена Коммиссія, для разсмотрѣній и исправленія медицинскихъ узаконеній во Франціи. Ей много будетъ занятій, ибо во Франціи не имѣютъ хорошаго понятія о судебнай медицинѣ.

— Въ разныхъ областяхъ Франціи настали чрезвычайные холода. Въ Орлеанѣ 30-го Апрѣля видѣли, что замерзла въ рѣкѣ вода, а въ Лонѣ термометръ упалъ ниже 0.

— Изъ Орана пишутъ: „Сильное нападеніе Арабовъ Бенъ Зеруальсь, происшедшее 29 Марта доказываетъ, что покореніе племенъ еще несовершенно, или только мнимое. Въ Маскарѣ находится такихъ 200 семействъ, противъ коихъ Арабы действуютъ единственно потому, что они не хотятъ участвовать ни въ какихъ замыслахъ противу Французовъ. Утвердить власть нашу и уваженіе къ намъ, мы можемъ только частными вылазками, для защиты тѣхъ поколѣній, которыхъ остаются намъ вѣрными. — Въ Мостаганѣ возвратилось до 80 Арабскихъ семействъ. — *Абдель-Кадеръ* находится на Марокской границѣ, желая возжечь новый мятежъ. Запрещеніе Марокскаго Императора, сдѣланное имъ своимъ подданнымъ, чтобы они не оказывали *Абдель-Кадеру* никакой помощи, произвело въ немъ весьма сильное впечатлѣніе. Области, чрезъ кои проходили послѣднія наши экспедиціи, обилуютъ породами прекрасныхъ лошадей.

— Контр-Адмиралъ *Мартиненкъ*, начальникъ Тулонскаго порта, наименованъ морскимъ Префектомъ въ Шербургѣ.

— По письмамъ изъ Байонны отъ 2-го ч. с. м. въ Наваррѣ за нѣсколько предъ симъ дней, былъ столь большой снѣгъ, что должно было прекратить всѣ военные дѣйствія.

8-го Мая.

Изъ Гаги ожидаютъ Барона *Мортье*; поводомъ къ его возвращенію полагаютъ женихъ съ одною богатою дамою.

— Изъ всѣхъ странъ Франціи доносятъ, что съ 1-го ч. с. м. повсюду былъ холодъ и непогода, почему въ многихъ городахъ, отложены до будущей недѣліи увеселенія, приготовлены для празднованія тезоименитства Короля. Въ окрестностяхъ Тулона снѣгъ покрылъ всѣ горы. Оттуда сообщаютъ, что никто изъ живущихъ нынѣ не запомнить, чтобы въ Маѣ былъ столь сильный холодъ. Если это еще продолжится: то масличные деревья и виноградъ много пострадаютъ.

— Изъ Оранаувѣдомляютъ о экспедиціи Генерала *Арланжъ*, предпринятой 7-го ч. с. м. съ 5,000 чел. Онъ дошелъ до устья рѣки Тафны, гдѣ встрѣтилъ *Абдель-Кадера*, о коемъ по занятіи Маскары, ни какихъ почти не было вѣстей. Съ начала онъ оказывалъ нашимъ сильное и храбре сопротивленіе такъ, что сраженіе продолжалось нѣсколько часовъ, но на послѣдокъ Французы побѣдили, хотя Арабовъ было отъ 4 до 5 тысячъ. Во время отступленія непрѣятелей, большая добыча досталась въ руки побѣдителей.

— *Мониторъ* изъ Испаніи увѣдомляетъ: „Мая 5-го ч. Англичане сдѣлали вылазку изъ Ст. Себастіана, и первый рядъ укреплений взять почти безъ сопротивленія, но другая сторона оныхъ была сильно защищаема. Англійскій Адмиралъ въ сіе время высадивъ на землю до 800 чел., болѣе полчаса поддерживалъ огонь, направленный на непрѣятеля, который напослѣдокъ будучи вдругъ принужденъ отступить, оставилъ даже 4 пушки. Генералъ *Эвансъ* преслѣдуя его, на другой день занялъ и осадилъ Гернани. Потеря Англичанъ составляетъ 200 чел. убитыми, и вдвое столько ранеными; но потеря Карлистовъ несравненно значительнѣе.“ — Полученнымъ сегодня изъ Байонны газеты доходятъ только до 4-го Мая, а потому еще не содержать подробностей поминутой вылазки. (G. C.)

— По поводу отѣзда Принцевъ въ Берлинъ, говорятъ, что когда Графъ Г. поздравляя Короля съ усѣѣами его примирительной политики сказалъ: „Какая бы ни была въ Европѣ политическая игра, мы къней пристанемъ.“ Король отвѣчалъ: „и еще съ хорошими козырями.“

— Одинъ журналъ изъясняется: „Еслибы нѣсколько прежде, а особливо во времена реставраціи, Французскій Принцъ предпринялъ путешествіе въ Германію,

FRANCJA.

Paryzъ, dnia 7 Maja.

Są dzienniki, które nie wątpią o tém, że Pan *Montalivet* wystąpi z gabinetu, z przyczyny, że ministerium teraźniejsze nachyla się mocno do strony lewej; jego wystąpienie i usunięcie się Pana *Gasparyna*, Podsekretarza Stanu w ministerium spraw wewnętrznych, sprawi, że bez nich będzie ministerium zupełnie takie, jakim byłoby w razie, gdyby skład tegoż od P. *Dupin* zależał.

— Wyszło rozporządzenie, nakazujące utworzenie komisji, mającej się zajęć rewizją i poprawą praw lekarskich we Francji. Będzie to czynność nie mała, bo we Francji nie mają dostatecznego wyobrażenia o polityce lekarskiej.

— W różnych okolicach Francji, nastąpiły zimne niezwykłe. W Orleans dnia 30 kwietnia widziano lód na wodzie, a w Laon opadł termometr niżej zera.

— Z Oranu donoszą: „Silny napad Arabów Ben Zebruals, dokonany w dniu 29 Marca, dowodzi, że poddanie się pokoleń, jest jeszcze niezupełne albo udane tylko. W Mascara jest 200 takich rodzin, przeciwko którym występują Arabowie, jedynie dla tego, że te do żadnych przedsięwzięć przeciwko Francuzom należą nie chcą. Powagę i zwierzchnictwo nasze, możemy ustalić jedynie tylko przez częste wycieczki zbrojne, w obronie tych pokoleń, które nam wiernie pozostają.“ — Do Mostaganu wróciło jakieś 80 rodzin Arabskich. — *Abdel-Kader* znajduje się przy granicy Marokańskiey, chcąc przywieźć nowe powstanie do skutku; oświadczenie Cesara Marokańskiego, i zakaz dany poddanym, aby za dawali, sprawiło na tym ostatnim bardzo dotkliwe wrażenie. — Okolice, przez które przechodziły ostatnie nasze wyprawy, obfitują w rasę koni bardzo pięknych i dobrych.

— Kontr-Admirał *Martinenez*, dotychczasowy Major Jeneralny portu w Tulonie, został mianowany prefektem morskim w Cherburgu.

— Podlub listów z Bajonny, daty 2 b. m., w Nawa- rze spadły przed kilkoma dniami tak wielkie śniegi, że wszelkie działania wojenne, musiano zawiesić.

8-go Maja.

Z Hagi spodziewają się przybycia Barona *Mortier*; za powód jego powrotu, podają zamierzone małżeństwo z bogatą jakąś Damą.

— Donoszą ze wszystkich stron Francji, że od d. 1 b. m., wszędzie panowało zimno i niepogoda, z powodu czego w wielu miastach odłożono do następnej niedzieli zabawy, przygotowane dla ludu w dzień imienia Króla. W okolicach Tulonu śnieg pokrył wszystkie góry. Donoszą z tamtad, że nikt z żyjących nie przypomina sobie równie dłużego zimna w miesiącu Maju. Jeżeli tak dłużej potrwa, drzewa oliwne i latorośl winna, zniszczyć zupełnie.

— Z Oranu donoszą o wyprawie Jenerała *Arlanges*, w dniu 7 z. m. we 3000 ludzi przedsiębraney. Doszedł on aż do ujścia rzeki Tafna, gdzie napotkał *Abdel-Kadera*, o którym, po zajęciu Maskary, żadnych prawie nie miało wiadomości. Z początku dawał nam opór silny i dzielny, tak, że bitwa aż kilka godzin trwała, ale w końcu zwyciężyli Francuzi, chociaż było Arabów 4 do 5 tysięcy. Przy odwrótce nieprzyjaciela, dostała się znaczna zdobycz w ręce zwycięzów.

— Monitor donosi z Hiszpanii: „Dnia 5 Maja zrobili Anglicy wycieczkę z San Sebastian i odebrali pierwszy rzędu szanców prawie bez oporu, ale natomiast broniono uporczywie drugą ich linię. Angielski Admirał, wysadzawszy w tenczas około 800 ludzi na ląd, więcej przez godzinę czasu utrzymywał dobrze skierowany ogień przeciwko nieprzyjacielowi, który będąc nareszcie zmuszony do nagłego odwrotu, 4 działa zostawił. Jeneral *Eans* postępując za nim, zajął nazajutrz i osadził Hernani. Strata Anglików wynosi 200 ludzi w zabitych i dwa razy tyle w ranionych; ale strata Karlistów, jest bezporównania większa.“ — Gazety otrzymane dzisiaj z Bajonny, dochodzą tylko do d. 4 Maja, nie mogły więc jeszcze mieć szczegółów wspomnionej wycieczki. (G.C.)

— Z powodu wyjazdu Królewiczów do Berlina, opowiadają, iż gdy Hrabia G. winszują: Królowi skutku jego pojednawczy polityki, rzekł: „Jakakolwiek gra polityczna będzie w Europie, my do niej należeć będziemy.“ Monarcha miał odpowiedzieć: „I to z dobremi kozeram.“

— Jeden z dzienników pisze: „Gdyby nieco dawniej, a mianowicie z restauracji, Królewicz Francuzki przedsiębrał podróz do Niemiec, albo przynajmniej objawił

нию, или бы только объявилъ подобное желаніе: тогда всѣ журналы и жители, пустились бы въ догадки и соображенія; не обошлось бы даже и безъ злословія. Вспоминанія о прежнихъ войнахъ, отвращеніе отъ священнаго союза, опять бы пробудились во всемъ народѣ, и не замедлили бы утверждать, что Принцъ возвратится съ 500,000 иностранныхъ штыковъ, чтобы испровергнуть конституцію и Палату Депутатовъ. Нынѣ уже нѣсколько дней, какъ Мониторъ обнародовалъ сіе извѣстіе, и нигдѣ ничего не слышно противу сего путешествія, хотя нѣкоторые журналы о томъ и упоминаютъ. Республиканскіе журналы же лали бы войны; но при всемъ томъ, большинство требуетъ мира, и съ вѣщиціемъ принимаетъ всяческое ручательство за согласіе."

— Слышно, что отъ Графа Реневала получены изъ Мадрида депеши, въ коихъ Правительство просить о присылкѣ въ Испанію 40,000 войска. Говорятъ также, что еще 3,000 человѣкъ Англійскаго сухопутнаго войска, вскорѣ пристанетъ къ берегамъ Сѣверной Испаніи. Правительство будтобы издало повелѣніе, отправить 1,200 лошадей въ Испанію для кавалеріи и артиллеріи Генерала Кордовы.

— Утверждаютъ, что Маршалъ Жераръ, поѣдетъ въ наблюдательную армію при Пиринеяхъ, о вступленіи коей въ Испанію все еще не перестаютъ говорить.

— По офиціальнымъ извѣстіямъ изъ Мадрида, на борь солдатъ назначенный Г-мъ Мендизабалемъ, будто бы уже доставилъ 71,000 рекрутъ. Число волонтеровъ въ Каталоніи, Бургосѣ, Сантандерѣ, Сорѣ и Логрони, составляетъ 13,000. А потому къ 100,000 новонабранныхъ, недостаетъ только 16,000. Кавалерія получить въ подкѣплѣніе 1,200 лошадей; а вообще действующая противу Донз-Карлоса армія, составляетъ 120,000 чл. и 5,000 лошадей. (D. P.)

ВЕЛИКОБРITАНІЯ и ИРЛАНДІЯ.

Лондонъ, 26-го Апрѣля.

ГОСУДАРСТВЕННЫЙ ПАРЛАМЕНТЪ.

Нижня Палата.

(Окончаніе.)

Лордъ Пальмерстонъ Государственный Секретарь по Департаменту иностранныхъ дѣлъ, началь объявленіемъ, что между Министрами Его Величества на счетъ сего вопроса, равно какъ и подобныхъ другихъ нѣть ни разномыслія, ни прекословія. Всѣ они желаютъ сохранить миръ столь долго, сколько позволятъ честь и выгоды Англіи. Ежели Парламентъ возложилъ на нихъ попеченіе управлять виѣщими дѣлами Англіи, съ увѣреніемъ, что они исполнять свою обязанность, то они надѣются, что они могутъ защищать выгоды государства и поддержать честь, не прибѣгая къ войнѣ. Благородный Лордъ не почиталъ себя обязаннымъ слѣдовать М. Стюарту въ пространныхъ изслѣдованийахъ, коимъ онъ предавался на счетъ Польши. Извѣстно, какое участіе принималъ всегда Англійской Кабинетъ въ переговорахъ относительно сего государства и поелику онъ намѣренъ послать въ Краковъ Консула, то предложеніе М. Стюарта въ семъ отношеніи безполезно. Впрочемъ, что касается до предложенія почтенаго моего друга, сказалъ потомъ Министръ, я полагаю, что онъ не представилъ достаточныхъ причинъ къ убѣждѣнію въ ономъ, а и можетъ быть успѣю совершенно оное опровергнуть. Если Палата не должна вмѣшиваться въ дѣйствія Королевской власти: то это наиболѣе имѣть мѣсто во виѣшней политикѣ, гдѣ дѣло идетъ о мирѣ, или войнѣ. Конституція сего государства, благоразумно, какъ я думаю, ввѣрила право мира и войны, равно какъ и сообщенія, къ тому ведущія, въ руки Государа и его отвѣтственныхъ Совѣтниковъ. Въ томъ только случаѣ, когда Парламентъ усмотритъ, что сіи Совѣтники нарушили, или сдѣлали упущеніе своихъ обязанностей, обыкновенно произносить онъ свое мнѣніе предъ Престоломъ. И потому я спрашиваю, находить ли почтенный мой другъ въ семъ случаѣ необходимость въ посредствѣ Парламента? Что касается до меня, я этого не думаю. Онъ говорилъ о важности нашихъ политическихъ и коммерческихъ отношеній съ Турциею и другими странами; Правительство думаетъ тоже самое. И такъ остается одинъ только вопросъ — удостовѣриться, есть ли какая-либо опасность, которой Правительство не видитъ. Не доказавъ, что бы торговля наша съ Турциею и Персіею была въ упадкѣ, почтенный другъ мой изложилъ, что она въ продолженіе десяти лѣтъ значительно увеличилась и это въ то самое время, когда обѣ сіи Имперіи волнуемы и раздирамы были междуусобными войнами. Сіе разширение торговли въ подобныхъ обстоятельствахъ кажется мнѣ служить доводомъ, что Правительство не дремало надъ симъ важнымъ предметомъ. И такъ, какая надобность приглашать Прави-

тельство засѣданіе, w ten czasie pisma publiczne i wszyscy mieszkańce zapiszczaliby się w domysły i kombinacje; nie zbywałoby oraz na oczernieniach. Wspomnienia o dawniejszych woynach, wstręt do s. przymierza, były się na nowo ocknęła w całym narodzie, i nie waniano się utrzymywać, iż Xiążę wróci na czele 500,000 obcych hagnetów, aby zwalić ustawę i Izbe Deputowanych. Tymczasem teraz już od kilkunastu dni, jak Monitor ogłosił tą wiadomość, nigdzie nie słychać nic podobnego, ani przeciwne tey podrózy. Prawda, iż niektóre pisma o tem wzmiarkują; dzienniki republikańskie przekładałyby woynę; ale z tem wszystkim cała przemagająca większość pragnie pokoju, i z uniesieniem przymuje każdą rękojmię pojednania."

— Słychać, iż nadeszły tu depesze od Hrabiego Raynal z Madrytu, w których uprasza Rząd o wysłanie 40,000 wojska do Hiszpanii. Mówią także, iż jeszcze 3,000 angielskiego wojska ladowego wysiądzie wkrótce na brzegi północnej Hiszpanii. Rząd miał wydać rozkaz, aby 1,200 koni posłano do Hiszpanii, dla jazdy i artyleryi Jenerała Cordova.

— Zapewniają, iż Marszałek Gérard uda się do armii obserwacyjnej przy Pireneach, o której wkroczeniu do Hiszpanii ciągle jeszcze głoszą.

— Podlug urzędowych wiadomości z Madrytu, ciąg do wojska, zarządzony przez Pana Mendizabal dostarczyć miał już 71,000 rekrutów. Liczba ochotników, w Katalonii, Burgos, Santander, Soria i Logroño wynosić ma 13,000. A zatem do 100,000 nowo-zacięzych brakuje tylko 16,000. Kawaleria ma otrzymać w zasiłku 1,200 koni. W ogóle więc wynosi wojsko przeciw Don Carlosowi działające 120,000 ludzi i 5,000 koni. (D. P.)

BRYTANIA WIELKA i IRLANDIA.

Londyn, dnia 26 Kwietnia.

PAWLAメント.

Izba Niższa.

(Dokończenie.)

Lord Palmerston Sekretarz Stanu wydziału spraw zewnętrznych, zaczął przez oświadczenie, że między Ministrami J. K. Mości, względem tego zapytania, również i podobnych innych, nie ma, ani rozdzielenia, ani różnic zdań. Wszyscy oni starają się utrzymać pokój tak dugo, ile tylko pozwalażą stanowi i interes Anglii. Jeżeli Parlament włożył na nich obowiązek kierowania zewnętrznemi interesami Anglii, w przekonaniu, iż wypełnia swój obowiązek, przecie się spodziewają, że mogą strzec dobra Państwa, i utrzymać honor, nie uciekając się do woyny. Szlachetny Lord, nie poczytywał sobie za obowiązek, trzymać się zdania P. Stewart, w obszernych rozprawach względem Polski. Wiadomo jest, jaki udział przedsiębrał gabinet Angielski w negocjacjach o losie tego kraju, i ponieważ ma zamiar wysłać do Krakowa Konsula: zatem przełożenie P. Stewart, w tej okoliczności, jest bezpożyteczne. Zresztą, co się ściąga do przełożenia zacnego przyjaciela mego, rzekł dalej Minister, rozumiem, że on nie dał dostatecznych przyczyn, dla przekonania o tem, a ja, bydł może, potrafię cofnąć go zupełnie. Jeśli Izba nie powinna się wracać do działań królewskich: tedy to, ma swyjecie mieysca w polityce zewnętrznej, gdzie rzecz się ściąga do pokoju lub woyny. Konstytucja tego Państwa, mądrze, jak rozumiem, poruczyła prerogatywę pokoju i woyny, również, jak i drogi do tego prowadzące, w ręce Monarchy i jego Radców odpowiedzialnych. W tem tylko zdarzeniu, jeśli Parlament dostrzeże, że Radcy ci naruszyli lub uchybili w swych obowiązkach, zwyczajnie oświadczają swoje zdanie przed tronem. Dla tego więc zapytuję, czy mój zacny przyjaciel, znayduje w takim razie konieczność wdania się Parlamentu? Co się do mnie ściąga, o tem nie myślę. Mówię on o ważności naszych politycznych i handlowych stosunków z Turcją i innymi krajami, poza morzem Czarnym. Rząd też samoo myśli. A tak pozostaje tylko jedno pytanie — przekonać się: azali jest jakie niebezpieczeństwo, którego Rząd nie widzi. Nie dowiodłszy, ażeby handel nasz z Turcją i Persją był w niebezpieczeństwie, zacny mój przyjaciel wyłożył, iż w przeciągu 10 lat, znacznie się powiększył, a to w tymże czasie, gdy oba te państwa były miotane i szarpane woynami domowymi. Wzrost ten handlu, w podobnych okolicznościach, zdaje się mi służyć dowodem, że Rząd czuwał nad tym ważnym przedmiotem. A zatem, jaką jest potrzeba wzywać Rząd do działania tego, czem się on ciągle zajmuje.

тельство дѣлать то, чѣмъ оно какъ доказано, уже занимается.

Почтенный мой другъ обратилъ пѣтомъ вниманіе Палаты на покушенія, кои будто бы Россія замышляла противу насъ. Я не берусь объявлять и толковать о покушеніяхъ Россіи. Надобно прежде изслѣдовать факты и разсмотрѣть события къ сему относінію. Я могу увѣрить Палату, что Правлѣніе Его Величества вовсе ценамъreno уступать притязаніямъ какой бы ни было державы. Но почтенный мой другъ не привелъ ни одного факта; онъ говорилъ только объ однихъ опасеніяхъ на счетъ будущаго, а въ отношеніяхъ съ иностранными Державами было бы, я думаю, неблагоразумно и неумѣстно предъусматривать оскорблений. Довольно и того, чтобы изгладить ихъ, когда онъ дѣйствительно будутъ.“

На счетъ задержанія купеческихъ кораблей на Черномъ морѣ, упомянутаго *M. Стюартомъ*, Лордъ *Пальмерстонъ* объявилъ, что ему обстоятельства неизвестны, но онъ увѣренъ, что каждое представление Посланника Его Величества въ какой либо обидѣ по дѣламъ между Англійскими купцами и Русскими Начальствами, принимается въ Россіи съ уваженіемъ. Что касается мореплаванія по Дунаю, то нѣтъ никакой причины, которая бы заставила Палату принять сїе предложеніе; относительно же торговли чрезъ Трапезундъ три уже или четыре года, какъ туда назначенъ Консулъ, а въ Персію дипломатическій Агентъ Англіи; вместо того, что прежде былъ только тамъ повѣренный Губернатора Ость - Индскаго, нынѣ тамъ государственный Чиновникъ, получающій прямо повелѣнія Правительства. Англія въсіе самое время договаривается съ Персіею о коммерческомъ трактатѣ и хотя усилия ея не увенчались еще успѣхомъ, однако жъ Министръ не теряетъ надежды.

Лордъ *Пальмерстонъ* заключилъ, прося *M. Стюарта* не настаивать, чтобы принятъ было его предложеніе. „Если цѣль его и почтенаго Адмирала“ сказали онъ „клонится къ тому, что бы не только побудить насъ наблюдать за выгодами и честію государства, но даже принять мѣры къ начатію войны съ Россіею, то я бы сказалъ, что сїй поступокъ не сообразенъ ни съ политикою, ни съ видами сей Палаты, ни съ выгодами Великобританіи. Виды Палаты и государственные выгоды, я думаю требуютъ, чтобы мы не позволили никакой державѣ оскорбить насъ непакованно; но тщательно воздерживались бы отъ всего того, что другіе по справедливости могутъ почесть вызовомъ со стороны нашей; чтобы мы защищали права наши, но только тогда, когда они дѣйствительно подвержены нападению; чтобы мы ожидали справедливыхъ поводовъ къ жалобамъ, не возмущая сего мирнаго положенія, столь необходимаго для выгоды образованности и которое, если оно возмущено будетъ, чего я не надѣюсь, происходило бы не отъ необдуманного и неблагоразумнаго поведенія Англіи, но отъ какого либо покушенія, коему противостояло должно.“

Лордъ *Маконъ* и Г-нъ *Варбуртонъ* объявили себя противу всякаго помышленія о войнѣ. Помнишь сего послѣдняго, если хотять увеличить вывозъ произведеній изъ Англіи въ Турцію, то самимъ вѣрнѣйшимъ къ тому средствомъ есть споспѣшствовать привозу оныхъ изъ Турціи въ Англію.

Г-нъ *Роебукъ* также опровергалъ сїе предложеніе какъ безполезное и противное политикѣ; особенно же старался онъ доказать, что Англія наче всѣго должна сохранять миръ; что послѣ величайшихъ жертвъ достигши цѣли, для коей предпринимала она послѣднюю войну, иеще чувствуя сїи жертвы, былобы весьма неблагоразумно оставить пользы, какія доставляетъ сїй безпрерывный миръ; что чѣмъ менѣе станетъ она вмѣшиваться въ дѣла Европы, тѣмъ болѣе возрастетъ ея счастіе и благополучіе. Оратарь почитаетъ покореніе Польши Россіею, такимъ фактъ, о которомъ больше толковать нечего, и не одобряетъ отправленія Консула въ Krakowъ; что касается до устьевъ Дуная, онъ замѣтилъ, что эти показанія не подкреплены доказательствами; что благородный государственный Секретарь не получилъ никакихъ донесеній, и что всѣ приведенные доводы недостаточны къ тому, чтобы принять предложеніе, коего слѣдствиемъ будетъ война, способная воспламенить всѣ міръ.

Сиръ *P. Пиль*, говорившій послѣ него, не согласенъ раздѣлять систематическое равнодушіе обоихъ почтенныхъ особъ, предложившихъ мнѣнія свои о политикѣ и дѣлахъ материка. Онъ полагаетъ, что Англія должна всегда принимать живѣйшее участіе во всемъ томъ, что могло бы только разстроить равновѣсіе Европы. Однако жъ онъ опровергаетъ обѣ

Zacny m y przyjacieli, zwróci  pot m  uwagę Izby, na najazdy, które Rossya układa przeciwko nam. Nie przedsiębior  og asza  i rozprawia  o zamyslach Rossyi. Dosyc nowe rozebra  fakta i rozpatrza  jakie zaszły wypadki. Mog  zapewni  Izb ,  e R ad J. K. Mości zupełnie niema zamiaru podla  si  naja zdom jakiegokolwiek Mocarstwa. L cz zacny m y przyjacieli nie przytoczy  żadnego faktu; mówi tylko o samych przypuszczeniach, względem przyszłości, zatem s dza , że w stosunkach z zagranicznymi Mocarstwami, by doby niero s dnie i nieprzyzwocie przewidyw a  krywydy. Da c jest stara  si  oich wynagrodzenie, kiedy już nastąpili.

Względem zatrzymania kupieckich okrętów na morzu Czarnym, wymienionego przez P. Stewart, Lord Palmerston o wiadczy , że mu nie sa wi dome okoliczności, lecz on jest pewny, że każde przedstawienie Posta J. K. Mości, we względzie jakiegokolwiek krywydy, w związku między kuperami Angielskimi a Rossyjską Zwierzchności, przyjmowane jest w Rossyi z uwag . Co się sci ga do  eglugi na Dunaju, niema żadnej przyczyny, któraby przymuszata Izb  do przyjęcia tego prze o zenia. Względem za  handlu przez Trebisond, już od lat 3 lub 4 mianowany jest do tego miasta Konsul dyplomatyczny Angielski do Persji; zamiast tego, iż tam pierwiej by t tylko pełnomocnik Gubernatora Indyy, teraz tameczny urzędnik Państwa, który wprost od R adu otrzymuje rozkazy. Anglia w tym  czasie układa się z Persy  o traktat handlowy, i chociaż jeszcze starania jey nieosiegi  skutku, jednak  Minister nie traci w t em nadziei.

Lord Palmerston zako czy  upraszając M. Stewart, aby nienalega , iżby prze o zenie jego przyjętem bylo. „Jeśli cel jego i zacnego Admirala“ rzek  on „sklania się do tego, żeby nas nie tylko pobudzi  de strzeżenia interesu i honoru kraju, lecz aby przyj c s rodk  dla wyzwania Rossyi na wojnę, powiem, że się ten postępek nie zgadza ani z polityka, ani z opini  tay Izby, ani z interesem Brytanii Wielkiej. S dzi, że opinia Izby i interes Państwa, wymagają, aby s my żadnemu Mocarstwu niedozwala , bezkarne nas krywydzic, lecz aby s my statannie unikali wszystkiego tego, co inne Mocarstwa s lusznice mogłyby uwa a  za wyzwanie ze strony naszej; bronilib s my praw naszych, lecz wtedy tylko, gdyby s my rzeczywiście byli napadni ; aby s my oczekiwali s luszych powodow skarg, i niek loc c tego spokojnego położenia, tak istotnego dla dobra cywilizacyi, i ktore, jeśli b edzie zam szan , czego się niespodziewam, nie pochodziłby to nie z niero my lnego i niero s dnego postępowania Anglii, lecz z jakiegokolwiek targnienia si , któremu ona powinna się była sprzeciwic.“

Lord Makon i P. Warburton, oświadczyli się przeciw wszelkemu pomyslu o wojn . Zdanie tego ostatniego jest takie, iż jeśli ch c powiekszy  wywoz produktow z Anglii do Turcji, tedy napewne, szym jest do tego s rodkiem, d pomodz przywozowi ich z Turcji do Anglii.

P. Roebuck również zbia  to prze o zenie, jako bezużyteczne i przeciwnie polityce. Szczególnie usi owa  pokaza , że Anglia przedewszystkiem powinna zachowa  pok o ; że po największych ofiarach osi agnawszy cel, dla którego przedsi bra  ostatnią wojn , i czując jeszcze te ofiary, by lo bardzo niero tropnie zaniecha  korzyści, jakie ma z ci giego pok o ; że im mniej mieszka  si  b edzie do spraw Europy, tem więcej wzrosa  jey szczęscie i pomy lno . M owca, podbiecie Polski przez Rossy , uważa jako takie factum, o którem nie ma co wspominac i nie pochwa la wysłania Konsula do Krakowa; co się sci ga do u sc Dunaju, uczyni  post re enie, że te twierdzenia nie sa wzmocnione dowodami, że szlachetny Sekretarz Stanu, nie otrzyma  żadnych doniesien , i że wszystkie przytoczone pobudki nie dostateczne sa do przyjęcia wniosku, skutkiem którego może się wznieci  wojna, któraby mogła świat cały zapali .

Sir R. Peel, który zacza  m ow  po nim, jest daleki od obojetno ci systematycznej obu zacnych osób, które dały swoje zdanie o polityce i rzeczach la du. Rozumia on, że Anglia zawsze przyjmowa  powi cna na y wszy udział we wszystkim tem, aby tylko mogło nadwier ga  równowag  Europejską. Tymczasem zbia  obie cz gi wniosku P. Stewart poczy-

часті предложенія Г. Стюарта, почитая не нужнымъ посредствовать предъ лицемъ исполнительной власти, чтобы она послала дипломатического агента въ Krakow; притомъ мы не увѣрены, будеть ли онъ принять, или нѣтъ. Безъ сомнѣнія это бы было не по дружески; однако же сего нельзѧ почитать непріятельскимъ поступкомъ, и такимъ, который бы оправдывалъ объявленіе войны. Онъ не принимаетъ сторону Россіи; онъ не говоритъ, чтобы не полагать никакой важности въ ея притязаніяхъ, если она ихъ сдѣлала: но прежде нежели Нижній Парламентъ станетъ посредствовать въ семъ дѣлѣ, надобно, чтобы онъ имѣлъ официальный доказательства, кои бы убѣдили онъ въ сей необходимости. Если Палата привыкнетъ дѣлать безплодныя угрозы при всѣхъ случаѣхъ, тогда голось ея не будетъ имѣть вѣса въ Европѣ, съ наступленіемъ дѣйствительной опасности. Никто столько не готовъ, какъ онъ, защищать честь и достоинство Государства, если это нужно; но онъ почитаетъ себя въ обязанности настоять на то, что выгоды Англіи и человѣчества требуютъ, чтобы пока только возможно сохранять миръ, она бы служила въ томъ примѣромъ образованному свѣту. И такъ она не можетъ согласиться на неосновательное предложеніе, которое только раздражить Россію, не доставляя никакой пользы.

Послѣ нѣсколькихъ замѣчаній въ томъ же смыслѣ Г-на К. Ферегусона, сочинитель предложенія согласился оное оставить, объявивъ, что онъ удовлетворенъ объясненіями Лорда Пальмерстона и согласіемъ собственнаго его образа мыслей съ мыслями Р. Пilla о столь важномъ предметѣ. (J. de S. P.)

6-го Мая.

Извѣстія полученные чрезъ Парижъ о возврашеніи Г-на Сильва Карвальо для управлениія Министерствомъ Финансовъ въ Португаліи, и о порученіи Князю Пальмеля особенныхъ обязанностей въ правлениі; а именно касательно договоровъ съ иностранными Дворами, произвели здѣсь весьма хорошее впечатлѣніе. Хотя есть и такие люди, кои сему новому Министерству не предвѣщаютъ долговременности; но есть много и такихъ, которые не скрываютъ своей увѣренности, что только эти мужи приглашенные къ управлению, успѣютъ вывести Португалію изъ того невыгоднаго положенія, въ какомъ она находится. Одно только то производить нѣкоторое опасеніе, что супругъ Королевы, основывавшись на ея увѣреніи при брачныхъ договорахъ, кажется непремѣнно хотеть остаться Главнокомандующимъ арміи, чemu какъ извѣстно Кортесы болѣе всего противятся.

— Изъ Веракруца отъ 16-го Марта сообщаютъ, что Генераль Barraganъ Мексиканскій Вице-Президентъ, умеръ въ столичномъ городе Мексикѣ, послѣ 2 недѣльной болѣзни.

— Въ семь году вышло изъ Ирландіи, 5 раза болѣе людей, нежели въ прежнихъ годахъ.

— Г. Джемсъ Brantъ донынѣшній Вице-Консулъ въ Трапезунтѣ, именованъ Англійскимъ Консуломъ въ Эрзерумѣ.

— Изъ всѣхъ почти нашихъ портовъ, получены пе-чальнія увѣдомленія о буряхъ свирѣпствовавшихъ первыхъ числахъ с. м. Нѣсколько дней совершиенно прекращены были сообщенія съ Франціею; ибо ни изъ тамошнихъ, ни здѣшнихъ нашихъ портовъ ни одинъ корабль не рѣшался плыть въ море. Близъ Ramsgate, потонуло нѣсколько кораблей съ людьми и грузомъ, а пароходъ Victoria весьма много пострадалъ.

— Въ Нижній Парламентъ въ числѣ безразсудныхъ проектовъ предложеній между прочими проектъ удаленія Епископовъ изъ Верхнаго Парламента, а хотя Лордъ Russelъ, почиталь таковое мнѣніе незаслуживающимъ даже отвѣта, однако же нашлося 55 членовъ подававшихъ голоса. Предложеніе Лорда Chandos, чтобы отынѣ каждое облегченіе въ податяхъ, только исключительно было въ пользу земледѣлія, хотя не принято по причинѣ незначительнаго большинства голосовъ; но между тѣмъ Правительство имѣло удовольствіе видѣть Г. Пилл и Грамма, на своей сторонѣ. Но самыми важными обстоятельствомъ въ семъ дѣлѣ, открытымъ прѣнѣми, есть то, что всѣ почти ораторы признали, что введеніе новаго закона о нищихъ, не мало послужить къ улучшенію хозяйства въ Государствѣ. Къ филантропическимъ предложеніямъ внесеніемъ нынѣ, безсомнѣнѣй принадлежитъ предполагаемое уничтоженіе доселѣ соблюденаго закона, что каждый осужденный на смерть, долженъ быть казненъ въ 48 часовъ, отъ чего не одинъ безвинный лишился жизни. По новому предложенію, осужденный непрежде 15 дней, и не позже 27, по изданіи приговора, можетъ быть казненъ. Несомнѣнѣй, что предложеніе сїе удер-

tujuac za niepotrzebne wdawanię się do władz wykonawczy, ażeby ta wysłała agenta dyplomatycznego do Krakowa; przy tem nie mamy pewności, azali będzie on przyjety lub nie. Bez wątpienia byłoby to nie bardzo przyjacielskim postępkiem; jednak nie możnaby tego uważać za postępek nieprzyjacielski, i taki, któryby usprawiedliwił wydanie wojny. Nie trzyma on strony Rosji; nie utrzymuję, ażeby nie mieć za rzecz ważną jey najazdów, jeśliby ona je uczyniła, lecz pierwiej, aniżeli Izba Niższa wdawać się będzie do tey sprawy, potrzeba, ażeby miała dowody urzędowe, któreby ją przekonały o tey konieczności. Jeżeliby Izba w każdym zdarzeniu, zwykła czynić pogroźki, głos jey nie będzie miał wagi w Europie, choćby i istotne niebezpieczeństwo nastąpiło. Nikt więcej, jak on, nie gotow, bronić honoru i godności kraju, jeśliby była tego potrzeba, lecz wiezi się obowiązanym skłonić do tego, że interes Anglii i ludzkości wymaga, ażeby, dopóki tylko można, utrzymać pokój, przez co kraj ten stałby się przykładem światu cywilizowanemu. A przeto nie może się zgodzić na czece powody, któreby tylko jatryły Rosję, nie przynosząc żadnej korzyści.

Po kilku uwagach w tey rzeczy, P. Fergusson, autor wniosku, zgodził się go cofnąć, oświadczając, że jest zadowolony z wyjaśnienia się Lorda Palmerstona, i ze zgody własnego jego sposobu myślenia ze zdaniem P. R. Peel, w tak ważnym przedmiocie.

(J. de S. P.)

Dnia 6.

Wiadomości otrzymane przez Paryż o powrocie Pana Silva Carvalho na stér ministeryum skarbu w Portugalii i o poruczeniu Xięciu Palmelli szczególnych obowiązków w zarządzie, a mianowicie, co do układów z dworami zagranicznymi, sprawiły tu bardzo dobre wrażenie. Lubo są osoby, które temu nowemu ministeryum nie długie trwanie rokują, są znowu tacy, którzy nie mają swego przekonania, że tylko mężczyźni, teraz do administracji powołani, potrafią wydobyć Portugalię z krytycznego położenia, w jakim się znajduje. Sprawia wszakże niejaką obawę wiadomość, że małżonek Królowej, uzasadniają się na jey zapewnieniu przy układach ślubnych zyskaném, zdaje się chcieć koniecznie utrzymać przy naczelnym dowództwie wojska, czemu, jak wiadomo, są Kortezы jak naymocnicy przeciwne.

— Z Veracruz donoszą, pod d. 16 Marca, że Jeneral Barragan, Vice-Prezydent Meksykański, umarł w stołecznym mieście Meksiku, po dwutygodniowej chorobie.

— W tym roku wywędrowało z Irlandyi, trzy razy więcej ludzi, jak w latach poprzednich.

— Pan James Brant, dotychczasowy Vice Konsul w Trebisondzie, został mianowany Konsulem Angielskim w Erzerum.

— Prawie ze wszystkich portów naszych, nadeszły smutne doniesienia o burzach, które panowały w pierwszych dniach b. m. Przez dni kilka, był zupełnie przerwany związek z Francją, ponieważ ani z tamtejszych, ani z naszych portów, nie mógł ani jeden okręt odwalczyć się wypływać na morze. Pod Ramsgate zatonęły kilka okrętów z ludźmi i ładunkami, a statek parowy Victoria, ucierpiał bardzo wiele.

— W Lwie Niższey, w liczbie nierozsądnich projektów, wznowiono między innymi, projekt usunięcia Biskupów z Izby Niższej; a lubo Lord Russel, uznawał podobne żądanie niezaspodziewając nawet na odpowiedź, jednakże znalazły się 55 członków, głosujących za niem. — Wniosek Lorda Chando, ażeby odtąd każde użelenie, mogącą być przez rząd w podatkach dozwolone, wyłącznie tylko na korzyść rolnictwa przedsiębiorstwa było, został w sprawie małą tylko większość odrzucony, ale rząd miał tym razem zadowolenie, widzieć Panów Peel i Graham na swojej stronie. Nauwaźniejszą jednak okolicznością w tej mierze przez rozprawy wykrytą, jest to: iż prawie wszyscy mówcy przyznali, że zaprowadzenie nowego prawa o ubogich, przyczyni się wiele do ulepszenia stanu rolnictwa krajowego. Do wniosków filantropicznych, tym razem wniesionych, należy bezwątpliwe zamierzające zniesienie dotąd zachowywanego prawa, że każdy na śmierć skazany, w 48 godzin stracony być powinien, przez co nie jeden niewinny człowiek życie utracił. Podług nowego wniosku, osądzony nie pierwney, jak w dni 15, a nie później, jak w dni 27 po zapadnięciu wyroku, może być tracony. Niemożna wątpić, że ten wniosek utrzyma się, doświadczenie bowiem uczy, że od czasu w

(2)

жится, ибо опыты показываютъ, что съ того времени, какъ наше законодательство смягчено, преступлена, за кои уже отмѣнена смертная казнь встречаются гораздо рѣже.

7-go Maja.

24-го ч. с. м. будетъ день рожденія Ея К. Высочества Принцессы Виктории, предполагаемой Наслѣдницы Англійскаго престола. ИИ. Величества вознамѣрились для нея дать въ семь году дѣтской балъ, который будетъ послѣднимъ сего рода увеселеніемъ; ибо Принцесса достигая 18 лѣтъ, будетъ уже совершеннолѣтнею.

— По донесеніямъ изъ Лиссабона отъ 29-го Апрѣля, Королева созвала Кортесовъ въ чрезвычайное засѣданіе; которое начнется 29-го Мая. Князь *Палмеля* уполномоченъ вступить въ переговоры съ Англіею, но неизвѣстно, самъ ли онъ сюда прибудетъ, или начнетъ оно съ Лордомъ *Говардомъ де Вальденомъ* въ Лиссабонѣ. Со времени составленія нового кабинета, возобновилось всеобщее довѣріе и кредитъ Правительства. Капиталисты изъ Лиссабона и Порто, обязались ссудить Министру значительныя суммы, для удовлетворенія необходимыхъ надобностей и Государственныхъ расходовъ. (G. C.)

Швейцарія.

Нейшатель, 5-go Maja.

Здѣсь обнародовано Королевское постановленіе, изданное въ Берлинѣ 22-го Марта, что народная кошка Княжества Нейшательского и Валангинскаго, состоять будетъ изъ цвѣтовъ, чернаго, померанцоваго и бѣлаго.

— Несогласія партій въ Швейцаріи, кажется болѣе и болѣе усиливаются.

— Нѣкоторые Швейцарскіе журналы, говорять въ пользу присоединенія къ таможенному Германскому союзу, и въ обширныхъ статьяхъ доказываютъ выгоды подобной мѣры. (G. C.)

Персія.

Тегеранъ, 2-go Марта.

Персидскій Шахъ не владѣетъ и половиною своего Государства: большая часть во власти многихъ претендентовъ, коихъ онъ не въ состояніи побѣдить собственными силами. — И здѣсь получены извѣстія о разрушеніи Пекина. Изъ вѣрнаго ли происходятъ они источника неизвѣстно; ибо трудно знать новости края чуждающаго всего свѣта.

— Торговый трактъ, который три года уже Англія старается заключить съ Персіею; встрѣчаетъ безпрерывныя препятствія. Шахъ думаетъ о средствахъ, воспрепятствовать большому привозу Европейскихъ издѣлій въ Персію, поелику отъ сего денѣги выходятъ изъ Государства, а мануфактуры шелковыхъ и бумажныхъ издѣлій упадаютъ. Шахъ вознамѣрился не носить другаго платья, кроме изъ внутреннихъ издѣлій; притомъ издалъ *фирманъ*, грозя наказаніемъ за употребленіе Европейскихъ товаровъ. (G. C.)

Турция.

Константинополь, 16-го Апрѣля.

Третьаго дня Султанъ дѣлалъ смотръ новосформированаго полка; разгаваривъ почти со всѣми солдатами и былъ ими весьма доволѣнъ. Завтра хочетъ видѣть флотъ, который на будущей недѣльѣ отплыветь подъ начальствомъ *Таигирѣ-Паши*. Слышино, что бывшій Тунисскій Бей сидѣтъ на корабль, принадлежащій къ сему флоту, изъ чего заключаютъ, что можетъ быть возвращено будущему ему прежнее мѣсто.

— Г. *Мауройени*, исправляющій Турецкія дѣла при Австрійскомъ Дворѣ, сюда прибылъ.

— Порта издала повелѣніе *Сайдѣ-Ефендию* и *Куджи-Пашѣ*, чтобы отправились въ Грецію, и находились при продажѣ имѣній, которую производить будетъ Греческое Правительство въ пользу Турецкихъ подданныхъ оттуда вышедшихъ. Полагаютъ что сумма вырученная изъ сей продажи составить нѣсколько миллионовъ Испанскихъ піастровъ.

— *Мехмед-Али*, опять прислалъ часть годовой своей подати.

Съ Турецкихъ границъ, 17-го Апрѣля.

Боснійскіе мятеjhники слѣдуя въ Сераевъ, встрѣтили Депутатовъ изъ Травника и Сераева, которые объявили отъ имени жителей, что не хотятъ съ ними совокупно дѣйствовать и быть измѣнниками Султану. Между тѣмъ часть ордъ прибывшихъ изъ Турецкой Кроаціи, послѣ многихъ споровъ и шума обратилась назадъ, а большая часть двинулась къ Скопье. (D. P.)

miarę jak nasze prawodawstwo jest łagodniejszym, zbrodnie, za które zniesiona już teraz kara śmierci, staje się coraz bardziej rzadzkiem.

7-go Maja.

W dniu 24 b. m. przypada rocznica urodzin J. K. W. Xięźniczki *Wiktoryi*, domniemaney nastêpcy ni tronu angielskiego. Królestwo JJ. postanowili dać dla niej, w tym dniu, tak zwany bal dziecienny, który będzie ostatnią tego rodzaju zabawką; ponieważ Xięźniczka dochodząc właśnie do 18 roku swego wieku, staje się już pełnoletnia.

— Podług doniesien z Lisbony, daty 29 Kwietnia, Królowa zwołała kortezy na posiedzenie nadzwyczajne, w dniu 29 Maja rozpoczęte się mające. — Xięźniela ma pełnomocnictwo do układów z Anglią; niewiadomo przecież, czy sam tu przybędzie, czy rozpocznie je z Lordem *Howard de Walden* w Lisbonie. — Od czasu utworzenia nowego gabinetu, ożyło powszechne zaufanie i kredyt Rządu. Kapitaliści z Lisbony i Oporto, obowiązali się zaliczyć Ministrowi zaaczne summy, na opłatek gwałtowniejszych potrzeb i wydatków krajowych. (G.C.)

Szwajcarya.

Neuchatel, d. 5 Maja.

Ogłoszono tu dekret Królewski, datowany w Berlinie, d. 22 Marca, że kokarda narodowa Xięźni Neuchatel i Valangin, ma się składać z koloru czarnego, pomarańczowego i białego.

— Niezgody stronnictw w Szwajcarii, zdają się coraz więcej wzmaczać.

— Niektóre Gazety Szwajcarskie, oświadczają się za przyłączeniem do celnego związku niemieckiego, i dowodzą w obszernych artykułach użyteczności podobnego postąpienia. (G. C.)

Persia.

Teheran, 2 Marca.

Szach Perski nie posiada ani połowy swego kraju; większa część znajduje się w mocy licznych pretendentów, których on nie jest w stanie pokonać własną siłą. — I tu doszła wiadomość o zapadnięciu miasta Pekinu. Czy z prawdziwego pochodzenia, niewiadomo; trudno bowiem o nowiny z kraju, zostającego w odległych stosunkach względem całego świata.

— Traktat handlowy, który od trzech lat stara się Anglia zawrzeć z Persją, doznaje ciągłych przeszkód. Szach zamysla o środkach zatamowania wielkiego przywozu wyrobów europejskich do Persji, przez co pieniądze wychodzą z kraju, a rękozielanie towarów jedwabnych i bawełnianych upada. Szach postanowił nie nosić innych sukni, jak tylko z krajowych materiały; wydał oraz firmau, grożący karą za używanie towarów europejskich. (G.C.)

Turcja.

Konstantynopol, dnia 16 Kwietnia.

Onegday odprawił Sultân przeglądu nowourządzonego półku. Rozmawiał ze wszystkimi prawie żołnierzami; i był bardzo uradowany. Jutro chce widzieć flotę, która pod dowództwem *Tahir Baszy* ma w przyszłym tygodniu wypłynąć. Słychać, iż były Dey Tunetański wsządzie na jeden z okrętów do tej floty należących, z kądem wnoszą, iż może odzyska swoją posadę.

— Pan *Maurojeni*, sprawujący interes tureckie przy Dworze Austryackim, przybył do tutejszej stolicy.

— Porta wydała rozkaz *Said-Effendemu* i *Kudži Baszy*, aby się udali do Grecji i byli obecni podczas przedaży dóbr, którą Rząd Grecki ma przedsięwzięcie na rzecz poddanych tureckich, którzy wynieśli się z Grecji, i mają bydż wynagrodzeni. Mniemają, iż suma z tych sprzedawczych pochodzących, wyniesie kilka milionów piastrów hiszpańskich.

— *Mehmed-Ali* przysyłał znowu część rocznego swego haraczu.

Od granic Tureckich, 17 Kwietnia.

Buntownicy Bośniacy, ciągnąc do Serajewa, spotkali deputacyjce z Trawnika i Serajewa, które imieniem mieszkańców oświadczyli im, iż nie chcą wspólnie działać z nimi, i stać się wiernomieci Sultanowi. Tymczasem część hord przybyłych z Kroacyi tureckiej, po wielu sporach i hałasach, udała się napowrót, a większa część posunęła się ku Skopie. (D. P.)